

[Vægt.]

finder det meget, meget alvorligt med disse bedriftsværn og den måde, man tyranniserer private firmaer i forhold til løbsagtheden mod de offentlige institutioner. Tiden er derfor nu inde til, at ministeren oplyser, om bedriftsværnet i f. eks. folketinget er i overensstemmelse med gældende lovgivning. Skulle dette mod min forventning ikke være tilfældet, må jeg meddele ministeren, at jeg i så tilfælde må indgive politianmeldelse mod folketingets præsidium for overtrædelse af loven vedrørende bedriftsværn.

Indenrigsminister *Egon Jensens* svar (26/11 75):

I skrivelse af 17. november 1975 har jeg bedt civilforsvarsstyrelsen om at oplyse, hvad der er passeret i sagen vedrørende etablering af bedriftsværn, siden civilforsvarsstyrelsen i skrivelse af 15. juli 1975 — på indenrigsministeriets foranledning — udbad sig forskellige oplysninger om bedriftsværn fra en række kommunalbestyrelser, samtlige CF-kommissioner, politidirektøren i København og samtlige politimestre.

Civilforsvarsstyrelsen har nu oplyst, at der fra de 14 tilskrevne kommunalbestyrelser foreligger svar fra 11.

Af i alt 102 civilforsvarskommissioner og 47 politimyndigheder foreligger svar fra 84 kommissioner og 46 politimyndigheder.

Civilforsvarsstyrelsen har i øvrigt i skrivelser af 15. oktober og 21. november 1975 bragt sagen i erindring over for de myndigheder, fra hvem svar ikke er modtaget.

For så vidt angår spørgsmålet om etablering af bedriftsværn i folketinget og højesteret, bemærkes, at boligministeriet over for indenrigsministeriet har oplyst, at der i 1954 blev oprettet et bedriftsværn på Slotsholmen omfattende alle i Slotsholmsområdet beliggende bygninger. Brugerne af lokaler i dette område har udpeget personel til bedriftsværnet. Dette gælder såvel for folketinget som for højesteret. Specielt vedrørende folketinget bemærkes, at der blandt de fastansatte er udpeget 24 personer til bedriftsværnet, og at der i oktober 1974 har været afholdt kursus for disse.

Angående landsretterne har justitsministeriet udtalt, at der er etableret bedriftsværn ved østre landsret, medens der ikke er oprettet noget bedriftsværn ved vestre

landsret, da der ikke er beskæftiget 75 personer ved landsretten, idet bedriftsværnsforpligtelsen kun hviler på virksomheder, der inden for et samlet område beskæftiger mindst 75 personer, jfr. § 33 i bekendtgørelse nr. 122 af 1. april 1962 af lov om civilforsvaret.

Af *Tandrup Jensen* (FP) til socialministeren (14/11 75):

„Vil ministeren i henhold til redegørelse af 24. marts 1975 fra Næstved primærkommune og amtsungdomscentret angående urinkontrol af formodede/erkendte stofmisbrugere meddele anerkendelse af den anvendte praksis som værende i overensstemmelse med reglerne i lov om offentlig for-
sorg, og vil ministeren i benægtende fald give en helt klar fortolkning af eventuelle paragraffer i loven, som den anvendte praksis strider imod?“

(Spm. nr. 103).

Begrundelse.

I ministerens svar i folketingets spørgetid den 22. oktober 1975 udtaler ministeren klart, at der ikke er nedlagt et almindeligt forbud mod urinkontrol. Endvidere udtaler ministeren, at når der var tale om hjælp til narkomaner, var der mulighed for, at der kunne foretages urinkontrol, og det er jo netop den procedure, som er anvendt i nævnte tilfælde.

Socialminister *Eva Gredals* svar (24/11 75):

Der henvises indledningsvis til socialministerens svar i folketinget den 22. oktober 1975 på det af folketingsmedlem *Tandrup Jensen* stillede spørgsmål (folketingets forhandlinger 1975-76, sp. 444-447).

Forsorgsloven har i § 38 en bestemmelse om, at den, der søger hjælp, må finde sig i undersøgelser m. v., for at det kan konstateres, om forudsætningerne for at yde hjælp er til stede.

Der vil i henhold til den nævnte bestemmelse således kunne udkræves lægeerklæring. Endvidere vil der kunne indhentes oplysninger hos en arbejdsgiver om, i hvilket tidsrum den, der søger hjælp, har været beskæftiget, og oplysninger om, hvilken løn der er indtjent. Endelig vil den, der modta-